

Universiteit
Leiden
The Netherlands

B. den Hartigh: persofficier van Justitie

Horck, B. van; Visscher, E.

Citation

Horck, B. van, & Visscher, E. (2003). B. den Hartigh: persofficier van Justitie. *Bestuurskundige Berichten*, 18(5), 12-13. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3211153>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3211153>

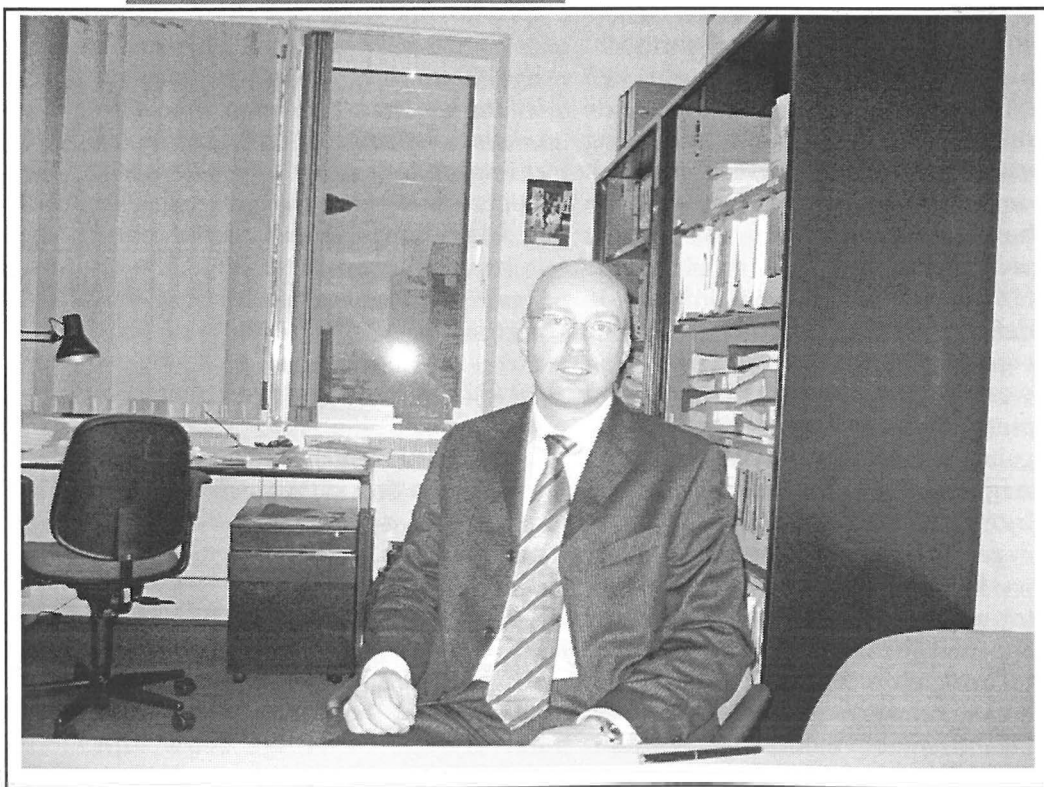
Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

B. den Hartigh: Persofficier van Justitie

Je hoort het tegenwoordig maar wat vaak. Je slaat de kranten erop open en er wordt gekopt met titels als "Politiek wil meer blauw op straat". Recentelijk merkte dr. W.J. van Noort op onder zijn college Organisatie en Management I dat het populairste onderwerp voor een te schrijven paper het Nederlandse politieapparaat was. De politie is een hot item zelfs in tijden van bezuiniging en de schreeuw om veiligheid. Maar hoe zit het eigenlijk met de wereld achter de politie? Want al is de overtreder in zijn kraag gegrepen dat is slechts het begin van een vaak nog langer te volgen traject bij het Openbaar Ministerie. Hoe doet dit gedeelte van de "veiligheidsketen" het in tijden van de roep naar meer veiligheid en bezuinigingen? We komen uit bij de werkstad van Nederland voor een afspraak met Persofficier mr. drs. B. den Hartigh. Hij studeerde onder andere bestuurskunde, toen nog in Rotterdam en Leiden.

Als we na de tram de Erasmusbrug over zijn komen we bij de trappen van het nieuwe gebouw van het arrondissementsparket Rotterdam op het Wilhelminaplein. Rechts van ons zien we het PTT, ook al nieuw, het enige authentieke dat zich bij deze plek bevindt is het water links van ons. Mr. drs. Den Hartigh ontvangt ons op zijn werkkamer. Efficiënt en proper, je hoeft hier weinig te zoeken behalve het stopcontact voor onze taperecorder dan. Het uitzicht is mooi, hoewel je ver kunt kijken, kijk je tegen nieuwe architectuur aan. "Nou dus jullie gaan een stuk schrijven voor de Bestuurskundige Bericht?"

Hij heeft een gunstig uitgangspunt zegt hij, veiligheid was immers het issue van de verkiezingen. "Het is vrij moeilijk bezuigen op het Openbaar ministerie, omdat het bijna alleen maar uit personeel bestaat dus dat betekent eigenlijk dat je mensen moet ontslaan. Zoals het er nu voorstaat zullen we er op de volgende begroting iets op moeten inleveren, maar zal er wel via andere kanalen wat meer instromen. Dat leidt tot het feit dat we volgend jaar ongeveer hetzelfde budget hebben als vorig jaar."

"Ik heb de indruk dat hier al jaren hard wordt gewerkt en dat in de werkdruk de winst niet zit"

Op zijn eigen werkplek wordt dus niet al te veel bezuinigd, maar de roep naar veiligheid zorgt wel voor een toename van de werkdruk en voor goede samenwerking met de politie. "We maken afspraken met de politie over hoeveel zaken er komen. Ook met de rechtbank hebben we gekeken hoeveel zittingscapaciteit er is. Dit jaar hebben we een grote slag gemaakt, ruim twintig procent meer zaken zijn er bij ons binnengekomen. Voor volgend jaar zijn de aantallen weer iets hoger, maar niet zoveel als dit jaar. Aan kantonzaken is dertig procent meer binnengekomen, veel meer dan de afgesproken aantallen. Maar die hebben we ook los gelaten juist om de veiligheid op straat te vergroten. Dit jaar moest er dus meer gedaan worden, en tegelijkertijd bezuinigd en dat is lastig. Dan moet je dus meer doen met dezelfde mensen. Je moet dus wel ergens op bezuinigen. Wat je kunt doen is bij bijvoorbeeld efficiënter werken of de werkprocessen stroomlijnen."

Prestatiecontracten met de politie en efficiënter werken zou strategisch gedrag natuurlijk kunnen veroorzaken. Er wordt ook strategisch gewerkt, aldus Den Hartigh, op basis van van tevoren vastgestelde prioriteiten. Die zijn lokaal/regionaal en landelijk ongeveer

gelijk: de bestrijding van geweld, jeugdcriminaliteit, en drugs en overlast. In Rotterdam komt daar natuurlijk de havengerelateerde criminaliteit nog bij. Die stroomlijning van processen nodigt natuurlijk ook uit tot samenwerking. Schaalvergroting is een veelgebruikt middel om kosten te besparen. Zo vertelt Den Hartigh ons dat op dit moment ieder arrondissement een eigen staf- en personeelsafdeling is. In de toekomst is samenwerking tussen deze afdelingen goed mogelijk en op sommige

"Het kost dus allemaal een hoop geld, maar op de lange termijn ben je met reclassering goedkoper uit"

gebieden gebeurt dit al. Nu hebben bezuinigingen vaak het gevolg dat de werkdruk verhoogd wordt en ook Den Hartigh ontkomt er niet aan.

Maar zegt hij "Ik heb de indruk dat hier al jaren hard wordt gewerkt en dat in de werkdruk de winst niet zit maar juist in de efficiëntie en het stroomlijnen van processen zoals zo net al zei. Ik vraag me soms wel eens af of er niet op de verkeerde dingen wordt bezuinigd. Dit kabinet is erg repressief gericht als het om veiligheid gaat. Er wordt niet bezuinigd op justitie en politie, maar de reclassering moet 25% van hun budget inleveren. De kans is groot dat als de mensen straks na hun uitzitten van de straf niet meer begeleid kunnen worden, ze dan weer de fout in gaan. Dan komen ze weer bij ons en dat kost toch weer een hoop geld. Het kost dus allemaal een hoop geld maar op de lange termijn ben je met de reclassering goedkoper uit."

"De de aanhoudende overlast is de prioriteit door drugsprioriteit gestegen. Daardoor zijn er allerlei projecten opgezet voor verslaafden. Een van die projecten is door een strafrechtelijke maatregel iemand 2 jaar lang verplicht te laten afkicken. Dat kost een hoop, samen met de psychische begeleiding. Maar de resultaten zijn dat 20 tot 25% er blijvend vanaf blijft. Maar dat kost wel een grote investering op de lange

termijn." Project geslaagd, patient overleden? "Nee, het project is niet dood. Het is een succesvol project. De gemeente Rotterdam, het ministerie van Justitie en het ministerie van VWS betalen er aan mee. Het ministerie van Justitie moet nu maatregelen nemen maar willen gaan betalen voor een controlevariant. Het was echter wel een succesvol project." □

Bart van Horck & Elvira Visscher